Parlament Europejski
2024-2029

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2025/0542(COD)

24.6.2026

POPRAWKA
212

Projekt sprawozdania
Assita Kanko
(PE788.869v01-00)

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijne wsparcie na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego na okres 2028–2034

Wniosek dotyczący rozporządzenia
(COM(2025)0542 – C10-0178/2025 – 2025/0542(COD))

Poprawka 212
Assita Kanko

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ZAŁĄCZNIK
	ŚRODKI WYKONAWCZE
	1. Wsparcie Unii przyczynia się do realizacji celu określonego w art. 3 ust. 1 lit. a) poprzez skoncentrowanie się na następujących środkach wykonawczych:
	a) zwiększenie liczby szkoleń, ćwiczeń, programów wzajemnego uczenia się, specjalistycznych programów wymiany i dzielenia się najlepszymi praktykami we właściwych organach państw członkowskich i między nimi, w tym na poziomie lokalnym, oraz z państwami trzecimi i z innymi odpowiednimi podmiotami;
	b) wykorzystywanie synergii przez łączenie zasobów i wiedzy oraz dzielenie się najlepszymi praktykami między państwami członkowskimi i innymi odpowiednimi podmiotami, w tym również społeczeństwem obywatelskim, poprzez, na przykład, tworzenie wspólnych centrów doskonałości, opracowywanie wspólnych ocen ryzyka lub tworzenie wspólnych centrów wsparcia operacyjnego na potrzeby wspólnie prowadzonych operacji;
	c) zakup odpowiednich urządzeń oraz wprowadzenie lub ulepszenie specjalistycznych obiektów szkoleniowych i innej odpowiedniej podstawowej infrastruktury dotyczącej bezpieczeństwa, aby wzmocnić środki gotowości, zwiększyć odporność, wiedzę społeczeństwa oraz usprawnić adekwatne reagowanie w odniesieniu do zagrożeń bezpieczeństwa.
	2. Wsparcie Unii przyczynia się do realizacji celu określonego w art. 3 ust. 1 lit. b) poprzez skoncentrowanie się na

	następujących środkach wykonawczych:
	a) ochrona podmiotów krytycznych przed zdarzeniami związanymi z bezpieczeństwem poprzez wykrywanie, ocenę i eliminowanie słabych punktów;
	b) zakup odpowiednich urządzeń oraz wprowadzenie lub ulepszenie specjalistycznych obiektów szkoleniowych i innej odpowiedniej podstawowej infrastruktury dotyczącej bezpieczeństwa, aby wzmocnić środki gotowości, zwiększyć odporność oraz usprawnić adekwatne reagowanie w odniesieniu do zagrożeń bezpieczeństwa;
	c) stworzenie, dostosowanie i utrzymywanie unijnych i zdecentralizowanych systemów informacyjnych dotyczących bezpieczeństwa, w tym zapewnienie ich interoperacyjności, w stosownych przypadkach w odniesieniu do reagowania kryzysowego i systemów łączności krytycznej;
	d) wspieranie opracowywania, testowania, wdrażania i utrzymywania interoperacyjnych bezpiecznych systemów łączności i mechanizmów koordynacji kryzysowej między właściwymi organami w państwach członkowskich i między nimi, w tym systemów zapewniających ciągłość działania podczas incydentów związanych z bezpieczeństwem i kryzysów na dużą skalę;
	e) wzmocnienie zdolności właściwych organów i podmiotów krytycznych w zakresie gotowości, planowania odporności i skoordynowanego reagowania kryzysowego poprzez oceny ryzyka, planowanie ewentualnościowe, ćwiczenia oparte na scenariuszach oraz opracowanie wspólnych protokołów operacyjnych.
	3. Wsparcie Unii przyczynia się do realizacji celu określonego w art. 3 ust. 1 lit. c) poprzez skoncentrowanie się na następujących środkach wykonawczych:
	a) zapewnienie jednolitego stosowania

	unijnego dorobku prawnego w obszarze bezpieczeństwa poprzez wspieranie wymiany odpowiednich informacji, na przykład przy użyciu systemów Prüm, EU PNR i SIS II, w tym między innymi poprzez wykonywanie zaleceń wydanych w ramach zastosowania mechanizmów kontroli jakości i ewaluacji, takich jak mechanizm oceny i monitorowania stosowania dorobku Schengen lub inne mechanizmy kontroli jakości i ewaluacji;
	b) stworzenie, dostosowanie i utrzymywanie unijnych i zdecentralizowanych systemów informacyjnych dotyczących bezpieczeństwa, w tym zapewnienie ich interoperacyjności, oraz rozwój odpowiednich narzędzi w celu eliminowania stwierdzonych luk;
	c) zwiększenie aktywnego stosowania unijnych i zdecentralizowanych systemów informacyjnych dotyczących bezpieczeństwa przy zapewnieniu, aby systemy te otrzymywały dane wysokiej jakości;
	d) wspieranie odpowiednich krajowych środków, w tym połączeń między krajowymi bazami danych dotyczącymi bezpieczeństwa i połączenia tych baz z unijnymi bazami danych, w przypadku gdy są one przewidziane w odpowiednich podstawach prawnych, jeżeli są związane z realizacją celów określonych w art. 3 ust. 1;
	e) poprawa koordynacji i zwiększenie współpracy właściwych organów w państwach członkowskich i między państwami członkowskimi, a także z innymi odpowiednimi podmiotami, na przykład za pośrednictwem sieci wyspecjalizowanych jednostek krajowych, unijnych sieci i struktur współpracy, a także unijnych centrów;
	f) usprawnienie współpracy międzyagencyjnej na poziomie Unii między państwami członkowskimi a odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi

	Unii, a także współpracy na poziomie krajowym między właściwymi organami.
	4. Wsparcie Unii przyczynia się do realizacji celu określonego w art. 3 ust. 1 lit. d) poprzez skoncentrowanie się na następujących środkach wykonawczych:
	a) zwiększenie liczby operacji związanych z egzekwowaniem prawa angażujących dwa lub większą liczbę państw członkowskich, w tym, w stosownych przypadkach, operacji związanych z innymi odpowiednimi podmiotami, w szczególności przez ułatwienie i usprawnienie korzystania ze wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, wspólnych patroli, pościgów transgranicznych, niejawnego nadzoru i innych mechanizmów współpracy operacyjnej w kontekście cyklu polityki UE, ze szczególnym naciskiem na operacje transgraniczne;
	b) poprawa koordynacji i zwiększenie współpracy właściwych organów w państwach członkowskich i między państwami członkowskimi, a także z innymi odpowiednimi podmiotami, na przykład za pośrednictwem sieci wyspecjalizowanych jednostek krajowych, unijnych sieci i struktur współpracy, a także unijnych centrów;
	c) usprawnienie współpracy międzyagencyjnej na poziomie Unii między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, a także współpracy na poziomie krajowym między właściwymi organami w każdym państwie członkowskim;
	d) wykorzystywanie synergii przez łączenie zasobów i wiedzy oraz dzielenie się najlepszymi praktykami między państwami członkowskimi i innymi odpowiednimi podmiotami, w tym również społeczeństwem obywatelskim, poprzez, na przykład, tworzenie wspólnych centrów doskonałości, opracowywanie wspólnych

	ocen ryzyka lub tworzenie wspólnych centrów wsparcia operacyjnego na potrzeby wspólnie prowadzonych operacji.
	5. Wsparcie Unii przyczynia się do realizacji celu określonego w art. 3 ust. 1 lit. e) poprzez skoncentrowanie się na następujących środkach wykonawczych:
	a) promowanie i rozwijanie środków, zabezpieczeń, mechanizmów oraz najlepszych praktyk na potrzeby identyfikacji, ochrony i wsparcia – na wczesnym etapie – świadków, sygnalistów i ofiar poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz rozwijanie w tym celu partnerstw między organami publicznymi a innymi odpowiednimi podmiotami;
	b) wspieranie tworzenia, dostępności i wzmacniania specjalistycznych usług wsparcia dla ofiar poważnej i zorganizowanej przestępczości, w tym pomocy psychologicznej, prawnej i społecznej, oraz zapewnianie dostępu do usług uwzględniających informacje o traumatycznych przeżyciach, w tym dla osób wymagających szczególnego traktowania i dzieci;
	c) wspieranie działań w zakresie podnoszenia świadomości, szkoleń i budowania zdolności dla właściwych organów i odpowiednich organizacji na temat praw ofiar, podejść skoncentrowanych na ofiarach i zapobiegania wtórnej wiktymizacji.

Or. en

Uzasadnienie

Państwa członkowskie odniosą korzyści ze stworzenia tego załącznika I, który posłuży jako wytyczne przy opracowywaniu planów partnerstwa krajowego i regionalnego oraz finansowaniu tych planów w ramach WRF, co zapewni, aby Unia wykorzystywała swoje środki finansowe na działania najbardziej potrzebne do przeciwdziałania obecnym zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii oraz do zacieśnienia współpracy transgranicznej.